

Plotselinge warmte-uitbarstingen, jeuk, allergie en ander lichamelijk ongemak

Energieveranderingen.

In mei 2014 wilde ik tijdens een workshop laten zien hoe de kosmische energie sinds december 2012 is veranderd. Vóór dat moment kon je met een wichelroede - twee losjes in de hand gehouden staafjes - precies de plekken aangeven waar de kosmische energie via de aarde weer omhoog kwam, als een fontein midden in een rustige vijver. Vanaf december 2012 kon ik die plekken niet meer met een wichelroede vinden. In plaats daarvan gaan de twee staven van de wichelroede sindsdien overal onvoorspelbaar heen en weer en draaien soms ineens rondjes, afzonderlijk of gelijktijdig. Inmiddels wist ik dat ook anderen vergelijkbare uitkomsten hadden gekregen. Om die verandering in de kosmische energie aan de groep te laten zien, stelde ik hen voor eerst terug te gaan naar hoe de energie was vóór dat moment van december 2012. Iedereen die een soortgelijke oefening ooit gedaan heeft, kent de ervaring dat je in een groep veel duidelijker en sterker de verandering in energie kan waarnemen, dan wanneer je zoiets alleen doet. Dat was nu ook zo; maar zodra we ons er gezamenlijk op instelden om de kosmische energie van voor december 2012 te ervaren, voelde elk groepslid dat alles zwaarder werd; alles voelde vertraagd en er leek een zware, lome sluier over de groep te vallen. Wat wilde dat zeggen?

Onlangs vertelde een vader me dat hij bij het begin van het nieuwe schooljaar zijn dochter naar school bracht. Toen hij daar de andere kinderen van haar klas zag, viel hem op hoeveel zij in de zomervakantie gegroeid waren. Hij keek nog eens goed naar zijn dochter en zag nu pas hoeveel ook zij gegroeid was. Omdat hij haar elke dag van de vakantie gezien had, was het hem niet opgevallen. Zo is het met de kosmische energie ook. De oefening tijdens de workshop maakte duidelijk dat de energie sinds december 2012 sterk veranderd is; maar omdat we er elke dag middenin zitten, hebben we de verandering van dag tot dag niet opgemerkt. Toch moet de frequentie waarmee de energie werkt flink omhoog gegaan zijn, anders zouden we de energie van die periode nu niet als traag en loom ervaren. Maar wat wil zo'n verandering eigenlijk zeggen?

Het beeld dat de aarde onafgebroken en sinds wie weet hoeveel eeuwen haar jaarlijkse rondjes om de zon draait, geeft je al snel de suggestie dat er niet veel verandert. Het universum lijkt een hele grote constante, die, als er al wat verandert, dat zo langzaam doet dat wij er niets van merken. En uiterlijk lijkt dat ook zo: de aarde ziet er nog hetzelfde uit als voor december 2012. Natuurlijk, er zijn ook veranderingen. Maar heftig en slecht weer zien we als een effect van klimaatverandering door menselijke activiteit, wat we ook als de oorzaak zien van het uitsterven van diersoorten. Waarschijnlijk heeft dat een grote kern van waarheid, maar er zijn ook signalen dat lang niet alles daardoor verklaard kan worden. De toename van aardbevingen en vulkaanuitbarstingen zijn evident. Veranderingen in het magnetische veld van de aarde ook. Beide zijn niet toe te schrijven aan klimaatverandering. Er moet dus nog meer aan de hand zijn. Het probleem is, dat er binnen het vlak van de zichtbare, meetbare materie, geen eenduidige oorzaak te vinden is. Als je verandering in het magnetisch veld van de aarde meet, ben je al bezig met niet-materiële bevindingen; het zijn energetische constatering. Daarom is het op z'n minst zinvol je af te vragen of er energetische veranderingen zijn, die een zodanige uitwerking op de aardse materie hebben, dat je die veranderingen daarin kan meten en waarnemen.

Daarbij denk je al snel aan wetenschappelijk onderzoek, maar het is misschien nog wel belangrijker om bij je eigen ervaringen te beginnen. In feite begint het altijd met je eigen waarneming, want een wetenschapper is uiteraard ook een mens. Als die iets ervaart dat hij niet begrijpt of beter wil leren begrijpen, komt dat ook voort uit zijn eigen waarneming. En je neemt waar door middel van je lichaam, dat is gevormd uit de materie van de aarde. Dus ligt het voor de hand dat als er iets in die materie verandert, dat dit niet alleen via, maar op de een of andere manier ook *in* je lichaam waargenomen kan worden.

Plotselinge, lichamelijke warmte uitbarstingen

In augustus legde een goede vriendin me een vraag voor die daarmee te maken had. Meerdere vrouwen, waarvan het grootste deel de overgang achter de rug had, hadden haar verteld dat ze vaak terugkomende momenten van ineens opkomende, intense lijfelijke hitte ervoeren. Men weet het aan de hete zomer, die nog najlde toen het halverwege deze maand koeler werd, of ze zagen

het als weer opvlammende overgangsverschijselen. Maar dat verklaarde niet dat ook verschillende jonge vrouwen en een enkele man dezelfde ervaringen hadden. De vraag was of ik er een verklaring voor had? Nou nee... Maar ik begreep wel waarom zij die vraag aan mij stelde.

Ieder mens komt vragen tegen die niet direct te beantwoorden zijn. In plaats van naar bekende, mogelijke antwoorden en oorzaken te zoeken - zoals de warmtegevoelens aan de zomer te wijten of als terugkomende opvliegers te zien - ga ik al jaren op een manier die je 'onorthodox' zou kunnen noemen met dit soort vragen om. Ik leg die vragen voor aan de onbenoembare, mysterieuze, maar hoogst intelligente bron achter alles: alle universa, de kosmische energie, de natuur, de materie en wat wij 'geest' of 'bewustzijn' noemen. Door echt helemaal niets te verwachten, me helemaal open te stellen en grenzeloos geduld te hebben, krijg ik antwoord, dat vroeger of later altijd blijkt te kloppen. Die manier, instelling en houding was niet gemakkelijk te leren. Het heeft me jaren gekost om het me helemaal eigen te maken, want hoe snel sluipt er toch een hoop, verwachting, of idee waar het om draait bij je binnen. Ik heb gemerkt dat dat direct de deur naar het echte, meest wezenlijke antwoord sluit; maar toen ik na lang oefenen de deur wist open te houden, bleek het de weg naar elk antwoord en inzicht te zijn. Deze vriendin weet dat en daarom stelde ze die vraag aan mij.

Essentieel is daarbij ook om helemaal niets te willen - wat misschien nog wel het moeilijkste is, want natuurlijk wil je een antwoord. Maar dat kon ik loslaten en dus praatten we door over andere dingen. Maar later in het gesprek kwam er ineens een golf van informatie op gang, die zo snel ging, dat het een aantal dagen duurde, voor ik zover was dat ik het onder woorden kon brengen op een manier, die recht doet aan de boodschap en het inzicht. Dat is wat je nu aan het lezen bent.

Deze informatie komt niet altijd in woorden. Soms is het een beeld, een opvallende gedachte, een gebeurtenis, of een herinnering die zich sterk aan me opdringt. Dan is het van belang om het goed te interpreteren, al raak je daar ook bedreven in; immers, al doende leert men. Op de vraag naar de achtergrond van de warmte 'explosies' kreeg ik twee beelden te zien: het begin van koken van een pan soep en een vulkaan. Als een pan soep wordt opgewarmd, zie je aanvankelijk niks. Dan ontstaan er kleine belletjes, op een bepaald moment gevolgd door een flinke "*bloep*", die de eerste van vele is. Wat wij 'koken' noemen, is in feite een grote, chaotische massa bellen die omhoog komt. De vulkaan zei me, dat vuur zich vanuit het binnenste naar de oppervlakte beweegt, en zo ontstond het beeld, dat zo'n warmte-uitbarsting een 'bloep' vurige energie is, die naar de oppervlakte, naar de huid stijgt en daar gevoeld, ervaren wordt. Ik heb nog altijd de neiging om dan te vragen of het klopt. Zo ook nu en dat werd direct gevolgd door beelden van veel, kokende bellen en de aarde, zoals je haar op plaatjes vanuit de ruimte ziet. Ik interpreteerde dit niet alleen als een bevestiging, maar voelde dat het ook relatie zou kunnen hebben met de huidige chaotische situatie in de wereld. Sommigen hebben al gezegd dat "de wereld in brand staat" - een opvallende metafoer, als je bedenkt dat de ervaring van plotseling opkomende warmte heel sterk aan 'vuur' doet denken.

Waarom gebeurt dit?

De volgende vraag was bijna vanzelfsprekend: wat is de zin, het doel van dit alles? Ons gesprek had, als waren het concentrische cirkels, gedraaid rond het thema dat je ervaringen kan hebben, die zó traumatisch zijn, dat je die gebeurtenis, met een deel van jezelf, afzondert om door te kunnen gaan. Dat is een manier van overleven die werkt, maar het is ook een onnatuurlijke manoeuvre die ooit rechtgezet moet worden. We hadden dit een 'disconnectie' genoemd, die ik had aangevuld met 'misconnecties', waarmee ik doel op onnatuurlijke verbanden tussen twee dingen die op zich niets met elkaar te maken (blijken) te hebben. Door daar relaties, gevolgen en oorzaken in te zien, kunnen reeksen van gebeurtenissen ontstaan, die evenzogoed onnatuurlijk zijn. Een simpel voorbeeld is, als iemand geen kaas meer durft te eten omdat hij tijdens het eten van een stuk kaas te horen kreeg dat een geliefde plotseling was overleden. Als je je afvraagt waar deze 'disconnecties' en 'misconnecties' door ontstaan, kom je al snel uit bij een onderliggende angst. Heeft deze algehele 'opwarming door frequentieverhoging' daar misschien mee te maken?

Het antwoord liet even op zich wachten. Mijn vriendin bracht in herinnering dat we ooit met energiewerk geleerd hadden dat frequentieverhogingen van de energie ook altijd DNA

veranderingen tot gevolg hebben. Nu kwam de reactie wel in woorden. Snel, doordacht en scherp. "Nee, dat klopt niet. Je kan het beter zien als ander licht..." - de kleur van licht zegt alles over de frequentie van de energie die we 'licht' noemen, dus dat kon ik direct volgen - "Het DNA verandert zelf niet, maar als er licht van een andere frequentie op schijnt, geeft hetzelfde DNA andere en nieuwe informatie vrij." Met andere woorden, begrepen mijn vriendin en ik, de mensheid wordt klaargestoomd (wel een toepasselijk woord in deze context) om nieuwe informatie te kunnen ontvangen - en duiden, dacht ik meteen. Wat zouden we hieronder kunnen verstaan? De link met ons gespreksonderwerp was op de een of andere manier heel voelbaar en ik realiseerde me, dat er heel veel angst gevoeld en ervaren wordt nu de wereld wordt ondergedompeld in een reeks van over elkaar heen buitelandse crisissen. Zou het zo kunnen zijn, dat ons bewustzijn zo veel helderder wordt dat we onze 'dis- en misconnecties' gaan herkennen? Dat dit niet kan zonder sterker de angst er achter en er onder te voelen, en dat dit de motor is van de toenemende chaos in de wereld? Als een pan soep die aan de kook komt? We hadden allebei het gevoel dat er ergens, in een andere dimensie, werd geapplaudisseerd.

Alleen 'overgangsverschijnselen' of ook andere klachten?

Het is natuurlijk wel opvallend dat vooral vrouwen die in de overgang zitten of die fase net achter de rug hebben, deze warmte uitbarstingen ervaren. De relatie met hormonale veranderingen en de bijbehorende opvliegers ligt dan voor de hand, al is zeker niet vanzelfsprekend dat deze verschijnselen weer terugkomen als de overgang al is afgerond. Dat bracht ons bij de vraag hoe dit precies in z'n werk gaat? Het antwoord was veelomvattend, en dit deel nam de meeste tijd om goed onder woorden te brengen. Dit is het resultaat:

Elk klein kind groeit op in een aanvankelijk betekenisloze wereld. Betekenissen ontstaan uit ervaringen, conclusies en verhalen van ouders en opvoeders, eerst beeldend en later, als het kind heeft leren praten, ook in woorden en gedachten. Daarbij ontstaan veel natuurlijke verbindingen tussen oorzaak, gevolg en betekenis, maar ook een aantal dis- en misconnecties. Dit zijn vaak hardnekkige, onbewuste overtuigingen, omdat ze voor een groot deel ontstaan zijn in de allereerste periode, toen het kind nog niet kon praten. Deze patronen worden door het lichaam als onnatuurlijk herkend en zijn daardoor aanleiding tot lichamelijke stress, die uiteraard gepaard gaat met angstgevoelens. Op elk moment dat zo'n dis- of misconnectie door een gebeurtenis in het hier en nu wordt opgeroepen, reageert het lichaam automatisch met een overlevingsstrategie: vechten, vluchten of verstillen. Dat heeft diepe impact op het hele lichaam, omdat alle functies die niet direct voor de actie noodzakelijk zijn, worden stilgelegd. Daarbij kan je denken aan de spijsvertering, celdeling, herstel van beschadigde cellen, afvoer van afvalstoffen, creatief denken, etc. Bovendien worden er direct verschillende hormonen aangemaakt die op actie zijn gericht. Omdat er meestal geen sprake is van daadwerkelijk gevaar, blijft de actie uit en worden de hormonen niet verbruikt. Dat is op zichzelf ook weer een stressfactor voor het lichaam en zo kan een vicieuze cirkel ontstaan, waardoor het lichaam te weinig toekomt aan spijsvertering, opbouw, herstel, afvoer en creatieve ontwikkeling.

Dat 'de overgang' wordt veroorzaakt door een behoorlijk ingrijpende hormonale verandering is welbekend, maar misschien minder bekend is waardoor de overgang in gang wordt gezet: dit gebeurt door signalen die het DNA vanaf een bepaalde leeftijd gaat uitzenden. Wat gebeurt er als er ander 'licht', dus energie van andere frequenties het DNA aanraakt? Het zou zomaar kunnen betekenen dat het DNA ook andere signalen gaat afgeven met betrekking tot het proces wat we 'de overgang' noemen. Maar gezien de ervaringen die we van meerdere vrouwen hoorden, zou je eerder denken dat de nieuwe frequenties dezelfde overgangsverschijnselen opnieuw activeren.

Maar het zou ook kunnen, dat de nieuwe frequenties het DNA activeren tot een proces dat alleen maar *lijkt* op de overgang. Dat zou dan betrekking hebben op alle mensen, want iedereen, waar ook ter wereld hij of zij ook is, wordt door de nieuwe energiefrequenties omgeven.

De antwoorden die we kregen, spraken over 'herschikking van de energie', zodat de vurige kracht 'voeding voor het lichaam' wordt. Het kostte nogal wat tijd om dit helemaal te gaan begrijpen, maar het volgende komt er voor ons gevoel het dichtst bij.

Dat het schadelijk is voor je lichaam als het te vaak en te lang in een overlevingsmodus staat, is wel duidelijk: het lichaam komt te weinig tot aan herstel en opbouw van cellen, toevoer van nieuwe voedingsstoffen en afvoer van afvalstoffen. Als je tot rust komt, neemt het parasympatische

zenuwstelsel automatisch de leiding over en gaat het lichaam weer volop werken aan herstel en opbouw. Dat kan je heel goed omschrijven als 'voeding voor het lichaam'.

Zo'n omschakeling van actie naar rust lijkt erg veel op de omschakeling die de meeste vrouwen tijdens 'de overgang' op geestelijk vlak ervaren. Het betekent een periode van inkeer, van overdenken, terugkijken en keuzes maken: waar wil ik mij de rest van mijn leven aan wijden? Het is dus een periode van loslaten van wat je niet meer nodig hebt en niet meer wil. Het betekent afscheid nemen van het leven dat je toe nu toe geleefd hebt. Dat is hetzelfde thema als het beginnen te herkennen van je dis- en misconnecties, zodat je je daarvan kan bevrijden: ook dan neem je afscheid van het leven dat je toe nu toe geleefd hebt. We vroegen ons af of de nieuwe frequenties juist dit proces voor iedereen in gang zetten? Het antwoord was bevestigend: "Dat is de herschikking van de energie".

Zo werd ook duidelijk waarom de overgangsverschijnselen bij deze vrouwen terug lijken te komen. Het menselijk lichaam reageert op gelijke wijze op soortgelijke patronen. Omdat de nieuwe energiefrequenties eenzelfde proces van terugkeren tot rust en herstel oproepen, reageert het vrouwelijk lichaam dat de overgang kent op soortgelijke manier: met 'overgangsverschijnselen'. Door deze 'herschikking van de energie' kunnen er ook andere verschijnselen ontstaan, al kunnen we die nu nog niet allemaal overzien. In elk geval vermelden verschillende mensen nu diverse klachten die in dezelfde richting kunnen wijzen. Zo hebben meerdere mensen jeuk, huiduitslag en allergische reacties, die kunnen wijzen op een sterk toegenomen ontgiftingsproces. Dat is tenslotte één van de kenmerken als het parasympatische zenuwstelsel alle ruimte krijgt om aan de slag te gaan: verhoogde afvoer van afvalstoffen. Ook zijn er meldingen van het ineens en grondig verwerken van diepe trauma's, die ver weggestopt zaten; dat duidt op het opheffen van disconnecties. Het is vooral opvallend dat het bij iedereen in de loop van vorig jaar is begonnen; de meesten markeren het startmoment rond Kerst vorig jaar. De bevindingen stapelen zich op, maar zijn uiteraard geen sluitend en wetenschappelijk verantwoord bewijs. Daarvoor zijn de aantallen nog veel te klein. Maar er is wel een duidelijke trend waar te nemen, die er dus op zou kunnen wijzen dat er inderdaad door de nieuwe energiefrequenties een herstel naar balans en harmonie in gang gezet wordt.

Al met al lijkt het er sterk op dat *vrouwen die de overgang kennen, degenen zijn die het eerst dit wereldwijde proces opmerken*. Omdat het gaat om het bewust worden van je diepste dis- en misconnecties en het herstel van natuurlijk leven in rust, krijgt de term 'overgang' nu ineens een nieuwe, diepe en intense lading...

Is er iets heel groots aan de gang?

Ineens zag ik de verbinding met de zoektocht naar de essentie van de 'Grote Mysteryën' waar ik de afgelopen weken zomaar in verzeild geraakt ben. Hoewel bijna alle details daarvan strikt geheim zijn, is de opzet en de weg wel globaal duidelijk. Het gaat in alle culturen en tijden bij deze Grote Inwijdingen om het totaal loslaten van de manier waarop je tot nu toe geleefd hebt. Als je dat doet, verlies je al je houvast en dat is precies de bedoeling. Overgave, laten gebeuren, toestaan en helemaal niets willen is ook hierin de sleutel. Maar zodra je al je houvast verliest, steekt van binnen angst op, waardoor je je vanzelf aan iets vastgrijpt, al is het maar letterlijk. Daarom werd er vroeger in de voorbereiding op deze Grote Inwijdingen zoveel aandacht besteedt aan het overwinnen van zoveel mogelijk, liefst al je angsten; ook die ver en diep weggestoken zitten en waar je je dus niet eens bewust van bent.

De relatie tussen het herkennen van al je 'dis- en misconnecties' en het 'afscheid nemen van het leven zoals je dat tot nu toe geleefd hebt', lijkt me bijna vanzelfsprekend: het zijn twee begrippen voor hetzelfde. Beide slaan op die overtuigingen, ideeën, vanzelfsprekendheden en betekenissen waar je tot nu toe dagelijks van uitging. Als je dat loslaat, worden al je angsten ineens heel voelbaar. 'Als je die kan laten voor wat ze zijn en je je nergens aan vastgrijpt of op teruggrijpt, leer je hoe alles werkelijk in elkaar zit', zeggen de spaarzame geschriften die iets over de Grote Mysteryën hebben losgelaten. En dat inzicht is de poort naar het licht van de meest oorspronkelijke, mysterieuze, maar oneindig intelligente essentie, die onmogelijk in een naam te vatten is. Mijn mond viel open.. duidt dit hele proces op de mogelijkheid voor de hele mensheid om diezelfde weg te gaan die ooit slechts enkelingen na een levenslange opleiding, werken aan

zichzelf en oefenen wisten te voltooien? Ik kreeg direct een zinnetje in mijn hoofd uit het Evangelie van Maria Magdalena, waarin Jezus zegt: "Wie het vatten kan, die vatte het."

Hoe ga je er mee om?

Er bleef nog maar één vraag over: hoe kan je, als je dit allemaal weet, het beste omgaan met de lichamelijke verschijnselen van 'hitte-uitbraken'? Het antwoord kwam op een manier die meteen logisch en vanzelfsprekend aanvoelde. Aan de basis van het hele proces ligt de houding van overgave; van: het proces zich totaal laten ontplooien, zonder enig voorbehoud. Dat moet je maar kunnen en durven. Dat lukt niemand direct, en deze lijfelijke warmte explosies kan je mede als een 'training' daarvoor zien. De ervaring van de plotseling opkomende hitte is best ingrijpend en stressvol; dus je natuurlijke neiging is om je er tegen te verzetten, afleiding te zoeken en misschien wel te klagen, of hulp te zoeken bij een dokter. Dat zijn allemaal aspecten van de tegengestelde kant van totale overgave aan het proces. Het is misschien een kunst met een grote K om daar zo mee om te gaan; een die je misschien niet direct onder de knie hebt - maar juist daarom je kan dit zien als een oproep en een mogelijkheid om daarmee te oefenen en het je zo eigen te maken. Omdat het voorbereiding is, een opmaat tot...

© augustus 2014,
Krijn Koetsveld.

Wil je reageren op dit artikel? Mail dan naar krijnkoetsveld@gmail.com